

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XIV, NR. 5 (158) / 2010 BULETIN DE INFORMAȚII MAI 2010

Euharistia în Tradiția Ortodoxă

1. Câteva remarci introductive

Aș dori să încep printr-o constatare dureroasă și anume aceea că cei mai mulți creștini astăzi, indiferent de Confesiune, întâmpină mari dificultăți în a se situa față de propria lor Biserică. Mulți cred că Biserica este o instituție clericală sau care se reduce la slujitorii ei: episcopi, preoți, diaconi. Doar aceștia ar fi datori, prin însăși funcția lor, de a săvârși slujbele bisericești și de a se ruga pentru ceilalți creștini și pentru lume. Cei de cred astfel socotesc că este suficient să fi botezat și să mergi la biserică la sărbătorile mari: Paști, Crăciun, Bobotează sau să intri din când în când într-o biserică, să aprinzi o lumânare și să spui o rugăciune.

Alții sunt atât de prinși în grijile și problemele vieții că nu găsesc timp nici măcar să se gândească la Dumnezeu sau la Biserică, adică la viața lor spirituală. Doar cu ocazia unui botez, a unei cununii sau înmormântări se regăsesc printre rudeni sau prieteni în biserică, dar și atunci mai mult pentru a împlini o Tradiție. Alții caută Biserica în momente de încercări, de boală sau nereușite în viață, pentru a cere ajutorul și rugăciunea preotului. Alții, iarăși, au o gândire de-a dreptul seculară, socotind că n-au nevoie de Biserică pentru că Dumnezeu este în inima lor și că rugăciunea individuală, acasă sau în altă parte este suficientă.

Din păcate, foarte puțini sunt creștinii integrați cu adevărat în Biserică, care trăiesc o viață eclezială, identificându-se cu Biserica al cărui cap este Hristos (Efeseni 1, 22). Pentru aceștia Biserica nu este o creație artificială sau secundară, de care ne-am putea priva după plac, ci locul comuniunii prin excelență cu Dumnezeu și cu semenii, împreună cu care formăm o comunitate de credință și de ideal, un organism viu, acela al Trupului tainic (mistic) a

lui Hristos (cf. Efeseni 1, 22).

2. Ce este mai îndeaproape Biserica?

Prima percepție despre Biserică este aceea a locașului de cult, a locului unde se adună credincioșii pentru rugăciune. În toate religiile există locașuri proprii de rugăciune, socotite sfinte pentru că în ele se săvârșește cultul divin prin care se intră în legătura

cu Divinitatea. În Tradiția iudeo-creștină, primele locașuri de cult au fost: cortul mărturie, templul din Ierusalim, sinagogile și apoi bisericile creștine care au împânzit lumea odată cu încreștinarea diferitelor popoare. Locașurile de cult sunt sfinte pentru că prin sfințire sunt dedicate lui Dumnezeu, iar actele care se săvârșesc în ele nu sunt doar lucrări omenești ci și divine. Mântuitorul numește templul din Ierusalim, unde mergea adeseori pentru rugăciune și pentru ca să învețe poporul, «*casa Tatălui Meu*» (Ioan 2, 16). Biserica este deci casa lui Dumnezeu. Ea este plină de slava lui Dumnezeu (cf. II

Cronici 7, 1; Iezechiel 43, 5), adică de prezența Lui. Rugăciunea din biserică are o forță cu totul deosebită pentru că nu este doar rugăciunea unui singur om, ci a întregii comunități, chiar a întregii Biserici.

Mistic privită, Biserica este prelungirea în istorie a Trupului lui Hristos, adică a vieții și lucrării mântuitoare a lui Hristos care vrea să fie cu cei ce cred în El, în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor (cf. Mtatei 28, 20). În Sfintele Taine ale Bisericii: Botezul, Mirungerea, Euharistia, Preoția, Spovedania, Cununia și Maslul, ca și în celelalte slujbe și rugăciuni ale Bisericii, lucrează Duhul Sfânt care actualizează pentru fiecare generație lucrarea mântuitoare a Domnului, făcându-l prezent în inimile noastre. În Biserică ne împărtășim mereu cu Hristos, atât spiritual cât și sub forma pâinii și a vinului euharistic, devenite prin rugăciunea Bisericii, adică a obștii credincioșilor, Trupul și Sângele Domnului. Ne împărtășim mereu cu Hristos pentru a deveni treptat una cu El și una între-olaltă. Un adevărat creștin poate să spună ca și apostolul Pavel: «*Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*» (Galateni 2, 20) sau «*Noi avem gândul și simțirea lui Hristos*» (cf. I Corinteni 2, 16; Filipeni 2, 4). Biserica este așadar un organism viu din care fac parte ca mădulare toți cei botezați, toți cei care au promis la botez că «*se leapădă de Satana și se unesc cu Hristos*» (din rânduiala botezului). Prin botez devenim așadar mădulare ale Trupului lui Hristos care este Biserica în care creștem spiritual, prin rugăciune, asceză și împărtășirea cu Sfintele Taine, până când vom ajunge «*la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos*» (Efeseni 4, 13). După cum mlădița ruptă din tulpină se usucă și nu poate să aducă roadă, tot astfel creștinul care nu rămâne în Hristos, adică în Biserică cu care Hristos se identifică, nu poate

crește duhovnicește (cf. Ioan 15, 1-5).

3. Ce este Euharistia?

Euharistia este Taina Trupului și Sânge-lui lui Hristos, instituită de Hristos însuși la «Cina cea de Taină», înainte de Patima Sa. Într-adevăr la Cina din Joia Sfințelor Patimi, Domnul «a luat pâine și binecuvântând a frânt și, dând ucenicilor, a zis: Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu. Și luând paharul și mulțumind, le-a dat, zicând: Beți dintru acesta toți, că acesta este Sângele Meu, al Legii celei Noi care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor». «Aceasta să faceți spre pomenirea Mea» (Matei 26, 26-28; Luca 22, 19). Euharistia este Taina prin excelență a Bisericii, Taina care constituie Biserica. Biserica, adică adunarea credincioșilor, săvârșește Euharistia, iar Euharistia îi transformă pe credincioși în Biserică, Trupul lui Hristos. Prin împărțirea cu Sfintele Taine, credincioșii devin una cu Hristos și una între-olaltă. Primii creștini au înțeles foarte bine lucrul acesta și de aceea «stăruiau în învățătura Apostolilor și în comuniune, în frângerea pâinii (Euharistie) și în rugăciuni... Iar inima și sufletul mulțimii celor ce au crezut erau una» (Fapte 2, 42; 4, 32). Între Biserică și Euharistie există deci o legătură interioară de identitate.

Biserica Ortodoxă crede în prezența reală a lui Hristos în pâinea și vinul euharistic. Pâinea și vinul oferite de credincioși devin prin pogorârea Duhului Sfânt, ca răspuns la rugăciunea credincioșilor din biserică, în frunte cu episcopul (sau, în lipsa acestuia, cu preotul), Trupul și Sângele Domnului.

Aceasta este o Taină pe care mintea n-o poate cuprinde, dar pe care o primim prin credință. Încercările de raționalizare (explicare rațională) a Tainelor au condus întotdeauna la erezii și la dezbinarea creștinilor. Noi trebuie să credem ceea ce Hristos ne-a spus în această privință, și anume că pâinea și vinul binecuvântate în cursul sinaxei liturgice sunt Trupul și Sângele Său. Dacă ne îndoim de prezența reală a Domnului în Euharistie, înseamnă că diminuăm importanța Întrupării Sale și a prelungirii ei prin Biserică până la sfârșitul veacurilor.

4. Liturgia euharistică

Biserica Ortodoxă a păstrat doar două Liturghii euharistice, pe cea a Sf. Ioan Gură de Aur și pe cea a Sf. Vasile cel

Mare (sec. IV), care sunt foarte asemănătoare. Ambele Liturghii se compun din două părți: Liturgia catehumenilor (adică a celor care se pregătesc pentru primirea botezului, la care însă iau parte și cei botezați), ceea ce în Tradiția occidentală corespunde cu Liturgia Cuvântului, și Liturgia credincioșilor care cuprinde canonul euharistic cu epicleza (invocarea Duhului Sfânt pentru sfințirea darurilor) și împărțirea credincioșilor. Din Liturgia catehumenilor fac parte citirile biblice (Apostol și Evanghelie) și predica, precum și rugăciuni sub formă de ectenii pentru credincioși și pentru catehumeni. Liturgia este precedată de pregătirea darurilor de pâine și vin aduse de credincioși, în cadrul unui ritual pe care preotul îl săvârșește în taină, înainte de începerea Liturghiei propriuzise.

Ritualul Liturghiei euharistice este foarte bogat și plin de simboluri, iar cântarea este numai vocală. Atmosfera bisericii este plină de mister, invită la interiorizare, la contemplarea Tainei vieții Mântuitorului pe care Liturgia o reactualizează, începând cu Nașterea Sa, până la Înălțarea la cer. Se știe că Biserica Ortodoxă are un simț deosebit al misterului. Orice rugăciune, inclusiv rugăciunea liturgică, trebuie să «coboare» din minte în inimă, să angajeze inima, care este centrul ființei umane, locul unde se concentrează ca într-un focar toate puterile psiho-fizice ale omului; locul, de asemenea, al harului botezului. Dumnezeu sălășluiește în inima omului. De aceea este important ca mintea (intelectul), care nu este decât o energie a inimii, să «coboare» mereu în inimă pentru a-și găsi odihna. Divorțul dintre minte și inimă duce la stres, la depresii, la stări de nemulțumire. Tocmai de aceea rugăciunea particulară și liturgică sunt de o permanentă actualitate.

5. Pregătirea pentru participarea la Liturgia euharistică și împărțirea cu Sfintele Taine.

În Tradiția ortodoxă, participarea la Sfânta Liturghie, care are caracter de Cină și de Jertfă, precum și împărțirea cu Sfintele Taine ale lui Hristos, presupun o pregătire specială. În parabola nunții fiului de împărat (Matei 22, 1-14), Mântuitorul atrage atenția asupra celui care venind la nuntă fără să aibă haină de nuntă a fost exclus de la cină. Liturgia este nunta Mielului lui Dumnezeu la care trebuie să partici-

păm împodobiți în haină de nuntă. Iar haina de nuntă constă în curăția sufletului pe care o câștigăm prin multă rugăciune și asceză, ca și prin faptele bune, ca expresie a iubirii concrete a semenilor, precum și prin mărturisirea păcatelor în fața preotului duhovnic.

O tradiție care s-a impus din Evul Mediu, cere ca împărțirea cu Sfintele Taine să se facă de patru ori pe an, adică în cele patru posturi (Paști, Crăciun, Adormirea Maicii Domnului și Sfinții Apostoli Petru și Pavel) cu spovedanie prealabilă. Astăzi credincioșii se împărțesc, cum este firesc, mult mai des, unii chiar regulat, adică la fiecare Sf. Liturghie (cum este cazul în Bisericile greacă, rusă, antiohiană..., din păcate, mai puțin, în Biserica română).

Spovedania nu este legată totuși în mod necesar de Împărțășanie. Ea este legată de păcatele săvârșite. Obiectul spovedaniei îl formează deci păcatele, îndeosebi cele grave, cum sunt: lepădarea de Hristos, crima (inclusiv avortul sau împiedicarea de a naște copii prin medicamente «anticoncepționale» care provoacă avort timpuriu), adulterul, desfrânarea, trăirea în concubinaj, ura, aspirarea semenilor..., care ne despart de Hristos și de Biserică cu care Hristos se identifică. Spovedania este Taina reconcilierii cu Biserica, Taina repunerii în starea de membru deplin al Bisericii, din care am căzut datorită păcatului. Tocmai de aceea în rugăciunea pe care o rostește preotul după spovedanie se spune: «... împacă-l Doamne și-l unește pe dânsul (penitent) cu Sfânta Ta Biserică în Hristos Iisus Domnul nostru...».

Cine comite păcate grave nu se poate împărțăși decât după spovedanie și după săvârșirea unui canon de pocăință care poate dura mai mulți ani. Bineînțeles că la spovedanie făgăduim lui Dumnezeu să nu mai repetăm, cu ajutorul Lui, păcatele săvârșite.

Astfel haina de nuntă sau haina luminoasă a botezului pătată de păcat se curăță prin spovedanie care ne angajează totodată la și mai multă rugăciune și asceză. Conștienți de păcatele noastre, ne angajăm tot mai mult pe drumul rugăciunii și ascezei. Căci rugăciunea și asceza ne purifică sufletul și ne unește cu Dumnezeu. Rugăciunea trebuie să devină respirația omului credincios, pentru că pe Dumnezeu nu-l putem simți ca pe realitatea cea mai profundă a existenței noastre decât rugându-ne mult, chiar «neîncetat», cum ne îndeamnă Sf. Apostol Pa-

vel (I Tesaloniceni 5, 17). De aceea Părinții Bisericii au alcătuit o sumedenie de rugăciuni, pentru toate împrejurările vieții, inclusiv pentru a ne împărtăși cu Sf. Taine ale lui Hristos. Canonul de Împărtășanie este de o frumusețe deosebită. Rugăciunea spontană nu este nici ea exclusă.

Pe lângă rugăciune, asceza - adică postul alimentar, privegherile de nopți, metaniile, lupta împotriva păcatului sau pentru despățimire în cazul în care suntem stăpâniți de o patimă - toate acestea au în Biserica Ortodoxă un rol deosebit de important. Viața creștină este în fond o viață ascetică. Ea este «calea cea strămtă» (Matei 7, 14) împreună cu multe ispite și greutăți pe care nu le putem birui decât prin răbdare și stăruință în post și rugăciune, prin cumpătare în toate și înfrânare de la tot ceea ce poate dăuna sufletului în tinderea sa către Dumnezeu. De aceea Biserica Ortodoxă a păstrat vechile rânduieli privitoare la post, la înfrânarea conjugală pe durata postului și înainte de împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului (I Corinteni 7,5), ajunul euharistic... Deși la prima vedere toate aceste rânduieli par a îngreuna libertatea omului, în realitate tocmai prin ele dobândim adevărata libertate.

6. Roadele Euharistiei în viața creștinului.

Mântuirea ca și toate deprinderile bune sau virtuțile care trebuie să împodobească viața unui creștin sunt daruri ale lui Dumnezeu. «Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se de la Părintele lumilor» (Iacob 1, 17). Totuși Dumnezeu nu forțează pe nimeni să primească darurile sale. Primirea lor se face prin credință și deschiderea inimii. La rândul său, credința nu este doar o adeziune rațională la Revelația lui Dumnezeu, ci mai ales adeziune și angajare interioară care determină un mod de viață nou. «Creștinismul nu este o nouă religie; el nu este nici măcar o religie, ci mai degrabă criza tuturor religiilor. Creștinismul este viața cea nouă în Hristos», spune un teolog francez (Olivier Clement). Dar pentru a trăi o viață nouă, trebuie să ne lepădăm de viața cea veche sau de omul cel vechi, obișnuit cu păcatele și cu poftetele, și să ne îmbrăcăm în omul cel nou făcut după asemănarea lui Hristos (cf. Efeseni 4, 24). Schimbarea începe la botez, dar trebuie să continue cu consecvență toată viața. Se întâmplă însă

că după botez, cei mai mulți apucăm pe căi greșite, astfel încât inima ni se împietrește și nu mai este sensibilă la harul lui Dumnezeu cu care nu mai colaborăm. Dacă ne trezim din rătăcire, trebuie să alergăm la Biserică, să cerem ajutorul preotului și al semenilor și să încercăm să ne (re)integrăm definitiv în viața Bisericii de unde vom primi, prin Sfintele Taine și rugăciunea semenilor, ajutor în lupta pentru despățimire și dobândirea virtuților care ne redau libertatea pierdută prin păcat. În fond toată viața noastră este o strădanie permanentă de înaintare pe calea binelui, a virtuților pentru asemănarea noastră cu Hristos și chiar identificarea cu El. În această nevoie suntem susținuți mereu de harul Sfintelor Taine, cu deosebire de împărtășirea cu Trupul și Sângele Domnului.

În viața creștină există multe antinomii care nu pot fi primite decât de cei care sunt angajați profund în credință. Astfel marii trăitori spun, pe de o parte, că totul este har, iar, pe de alta, că trebuie să ne dăm sângele pentru a primi harul. Ambele afirmații sunt adevărate. Totul vine de la Dumnezeu, totul este darul gratuit a lui Dumnezeu, dar în același timp totul depinde de voința noastră de a primi sau a nu primi darul lui Dumnezeu. Iar primirea darului se face prin angajarea fără rezerve în credință. «În lupta voastră cu păcatul nu v-ați împotrivit încă până la sânge», zice Apostolul Pavel (Evrei 12, 4). Și tot el spune: «Îmi chinuiesc trupul meu și îl supun robiei ca nu cumva propovăduind altora, eu însumi să mă fac ne-trebnic» (I Corinteni 9, 27).

Euharistia și toate celelalte Sfinte Taine sunt darul lui Dumnezeu care ne sfințește și ne face una cu Hristos, dar numai în măsura angajării noastre în credință prin rugăciune și asceză.

Mitropolitul SERAFIM

Radolfzell / Konstanz, 24 aprilie 2010.

*

Cugetări duhoonicești

• «Prin supărări, tulburări, ceartă, iuțea-lă, se pierde o energie bună din noi. Prin dragostea de Dumnezeu se adună o energie foarte binefăcătoare care în-lătură și bolile, iar când se pierde dragostea de Dumnezeu (energia) apar bolile».

• «Când îți aduci aminte de Dumnezeu înmulțește rugăciune, ca atunci când îl vei uita, Dumnezeu să-și aducă aminte de tine».

Părintele ARSENIE BOCA

HRISTOS A ÎNVIAT!

de Alexandru Vlahuță

*S-au spăimântat stăpânii lumii
La glasul blândului profet
Și un dușman văzură-n fiul
Dulgherului din Nazaret!*

*El n-a venit să răzvrătească,
Nu vrea pieirea nimănui;
Desculț, pe jos colindă lumea,
Și mulți hulesc numele Lui.*

*Și mulți cu pietre îl alungă,
Și râd de El ca de-un smintit;
Iisus zâmbește tuturor,
Atotputernic și smerit.*

*El orbilor le dă lumină
Și mușilor le dă cuvânt,
Pe cei infirmi îi întărește,
Pe morți îi scoală din mormânt.*

*Și tuturor deopotrivă,
Împarte darul lui ceresc,
Și celor care cred într'însul
Și celor ce-l batjocoresc.*

*Urască-l cei fără de lege...
Ce-i pasă Lui de ura lor?
El a venit să-aducă pacea
Și înfrățirea tuturor!*

*Din toată lumea asupriții
În jurul Lui s-au grămădit
Și vijeliile de patimi
La glasul Lui au amuțit.*

*«Fiți blânzi cu cei ce vă insultă
Iertați pe cei ce vă lovesc,
Iubiți pe cei ce contra voastră
Cu vrăjmășie se pornesc...».*

*Cât bine, câtă fericire,
Și câtă dragoste-ai adus!
Și oamenii drept răsplătime,
Pe cruce-ntre tâlhari Te-au pus.*

*Au râs și te-au scuipat în față,
Din spini cunună Ți-au făcut,
Și, în deșearta lor trufie,
Stăpâni asupra-Ți s-au crezut...*

*- Aduceți piatra cea mai mare
Mormântul să-l acoperiți,
Chemați sutașii cei mai ageri,
Și străji de nopțe rânduiți...*

*S-au veselit necredincioșii
C-au pus luminii stăvilor,
Ci ea s-a întărit în focul
Durerilor de pe Calvar.*

*Și valurile-i neoprite
Peste pământ se împânzesc
Ducând dreptate și iubire
Și pace-n neamul omenesc.*

*Voi toți, ce-ați plâns în întuneric
Și nimeni nu v-a mângâiat,
Din lunga voastră-ngenunchere,
Sculțați... «Hristos a înviat!»*

Duminica Rusaliilor

În duminica Rusaliilor (Duminica Mare) sau Duminica Cincizecimii, praznuim minunea Pogorării Duhului Sfânt peste Apostolii Domnului și, de asemenea, ziua întemeierii Bisericii creștine în lume.

Înainte de Înălțarea Sa la cer, Mântuitorul a poruncit ucenicilor Săi să nu se despartă de Ierusalim, ci să aștepte împlinirea făgăduinței Tatălui ceresc, adică primirea Duhului Sfânt. Și li s-a spus că atunci vor fi îmbrăcați cu putere de sus, vor fi luminați și întăriți să predice Evanghelia în toată lumea, să învețe toate neamurile și să le boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și astfel să-l fie martori

până la marginea pământului (Faptele Ap. 1,8) și până la sfârșitul veacului.

Făgăduința s-a împlinit în Duminica Cincizecimii, când, într-adevăr, S-a coborât Duhul Sfânt peste Sfinții Apostoli «ca o suflare» de vânt, sub chipul limbilor «ca de foc», și a revărsat în ei o putere nouă, necunoscută lumii până atunci, care a făcut din pescarii simpli și fricoși, de până atunci, cei mai devotați Apostoli și cei mai neînfricați misionari, cum n-a mai avut lumea niciodată.

Duhul Sfânt ne renaște prin Taina Sfântului Botez; prin El devenim, din oameni trupești, oameni duhovnicești. Prin El, Care este Duhul înfierii, devenim fiii lui Dumnezeu prin har. Prin Sfântul Duh ne iartă Dumnezeu păca-

tele când ne mărturisim. Prin Sfântul Duh pâinea și vinul din Sfântul Potir devin Trupul și Sângele Mântuitorului nostru, cu care ne împărtășim. Prin Sfântul Duh, trupurile noastre împreună cu sufletele devin biserici ale Dumnezeului Celui viu. El mângâie, luminează, inspiră, învață, însuflețește, întărește și sfințește pe toți credincioșii. El este Sfânt și sfințește viața noastră prin cele șapte Sfinte Taine. El este atotînțelept și bun și ne călăuzește viața prin cele Șapte daruri ale Sale, care sunt: înțelepciunea, înțelegerea, sfatul, puterea, cunoștința, evlavia și frica de Dumnezeu (Isaia 11, 1)...

* Arhimandrit Sofian Boghiu, Sf. Mănăstire Antim - București.

INFORMAȚII

DIN AGENDA

PĂRINTELUI MITROPOLIT SERAFIM

1 aprilie 2010 - Joia Mare - slujește Sf. Liturghie la Hamburg (paroh: P.C. Protos. Calinic Vintilă). Seara, săvârșește Denia celor 12 Evanghelii și ține cuvânt de învățătură.

2 april. - **Vinerea Mare** - slujește Denia Prohodului la Parohia din Düsseldorf (paroh: P.C.Pr. Michael Bross) și predică.

4 april. - **Învieria Domnului** - slujește slujba Învierii și Sf. Liturghie la Düsseldorf. Predică. la parte la agapă. După masă, slujește «A doua Învierie» la Mannheim și binecuvintează demisolul noii biserici (paroh: P.C.Pr. Ioan Popescu).

5 april. - **Sf. Paști** - slujește Sf. Liturghie și predică la Mannheim.

6 april. - **Sf. Paști** - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

9 april. - **Izvorul Tămăduirii** - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

11 april. - **Sf. Ierah Calinic de la Cernica** - slujește Sf. Liturghie și predică la Ingolstadt cu prilejul hramului (paroh: P.C.Pr. Adrian Vasilache). Hirotonește într-un diacon pe tânărul teolog Ciprian Suciuc. Participă la agapă.

14 april. - conduce cercul biblic de la Centrul eparhial.

17 april. - participă la Trier la «Heilig-Rock-Tage» (în Domul din Trier se află Cămașa necusută de mână a Mântuitorului).

18 april. - slujește Sf. Liturghie și predică la Saarbrücken (paroh: P.C.Pr. Mircea Coșofreț) în noua locație primită din partea Primăriei unde s-a amenajat o frumoasă capelă cu iconostas. Au participat

D-na Primar General Charlotte Britz și alți reprezentanți locali și ecumenici. Locația s-a primit prin insistența D-lui Felix Recktenwald.

23 april. - **Sf. Mc. Gheorghe** - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

24 april. - la Radolfzell (Konstanz) ține conferința «Euharistia în Tradiția Ortodoxă», cu prilejul Zilelor Bisericii din regiunea Bodensee. Slujește Vecernia în lb. germană.

25 april. - slujește Sf. Liturghie și predică la Konstanz (paroh: P.C.Pr. Ionel Nemeș). Săvârșește botezul pruncului Darie Petru. Participă la agapă.

30 april. - prezidează conferința preoțească anuală a Arhiepiscopiei. Invitați pentru această conferință au fost ÎPS Mitropolit Iosif (Paris) și PS Episcop Macarie (Stockholm).

DIN AGENDA

PĂRINTELUI EPISCOP SOFIAN

1-2 april. - **Joia și Vinerea Mare** - săvârșește Denia și rostește cuvânt de învățătură la Capela Sf. Siluan.

4 april. - **Sfintele Paști** - săvârșește Slujba Învierii și Sf. Liturghie în biserica St. Rupert. Seara, la Capela Sf. Siluan, săvârșește Vecernia Dragostei.

5 - 6 și 9 april. - **Sf. Paști** - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

10 april. - slujește Sf. Liturghie în limba germană la Capela Sf. Siluan. Seara, săvârșește Vecernia la Offenbach (paroh: P.C.Pr. Ștefan Anghel). Participă la prezentarea personalității Păr. Arhimandrit Teofil Părăian de la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, făcută de P.C.Pr. Sabin Vodă, redactor la «Radio Reîntregirea» din Alba Iulia.

11 april. - slujește Sf. Liturghie și predică la Darmstadt (paroh P.C.Pr. Gheorghe

Bularcă). Participă la agapă.

17 april. - participă la Capela Sf. Siluan la conferința despre viața și spiritualitatea Părintelui Teofil susținută de P.C. Pr. Sabin Vodă.

18 april. - slujește Sf. Liturghie și predică la Biserica St. Nikolai. Săvârșește cununia tinerilor Ana Maria și Ovidiu Sechel.

20 april. - participă la spectacolul «Visul», susținut de artistul Dan Puric la Centrul Cultural Gasteig din München.

21 april. - participă la conferința «Arta teatrului spre creștinism», susținută de Dl. Dan Puric la centrul parohial St. Paul din München.

23 april. - **Sf. Gheorghe** - slujește Sf. Liturghie și predică la Leipzig (paroh: P.C. Pr. Ioan Forga). Participă la agapă.

24 april. - participă la Berlin la comemorarea a 95 de ani de la pogromul împotriva armenilor (1915-1922).

25 april. - slujește Sf. Liturghie și predică la Berlin (paroh P.C. Ierom. Clement Lödroman).

27-29 april. - participă, la Timișoara, la simpozionul «Prietenii pentru veșnicie; în memoria Părintelui Teofil Părăian», unde prezintă sintetic personalitatea și spiritualitatea marelui duhovnic trecut la cele veșnice în 29 octombrie 2009.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166-168 · D-90429 Nürnberg
Tel.: (+49)0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT

Diakon Dumitru Dura

Abonament 15,50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK EG

Konto.-Nr. 116 78 04 · BLZ 750 903 00